

Uta Stugguglasa

Så ha Norsk kystkringkasting endelig føne att dalstrøka innaførr og gjort si førrtjent åt det egentlige navnet - Norsk Rikskringkasting. Attåt håpe je at toget kan få en ny vår, og at flere ha oppdaga Fjellregionen!

Det e livat i Fjellregionen

SÅMMÅRTOGET MÅ fill vårrå en sukses i år å! Før om åra ha dæm farta med båt opp og ned langs kysten og vørre innom kvart et fiskevær og de ytterste skjær, mens vi som hell te østaførr langfjella mått nøye oss med å høre skarrrrrrrrr, nordnorsk og sunnmørsk te ørvoksen titta att og tromhinnan fekk mer enn nok. Men no e det historie.

Endelig ha statskanalen oppdaga at det finns liv og røre der spisse fjell og djupe fjorder e erstatta med rolige vidder, like rolige og sindige folk, elver som rinn dovent ne'over dalføran og sjøer og vatn som blinke som perla ti landskapet.

Førr Fjellregionen - frå Alvdal i sør åt Haltdalen i nord - så ha det vørre gørgod reklame, og je ska itj sjå bort ifrå at nåen pakke fløttelasset og kjem fløttan ette den reklamen.

Det e imidlertid nåe som skurre - og det kan verken statskanalen hell ordføaran hell nåen andre nåe med - det e véret. Je må innrømme at je bli ramma tå en ailler så liten depresjon når nordavinden itj klare å gje si, og regnbygan kjem titt som hagl - berre avbrøtten tå en dag om gongen med sammårvarme og sol og is og stuttbokse.

Laudan va en slik dag - akkurat da sammårtoget va på Sta'a. Je vet itj om det handle om flaks hell om borgermesteren ha førrhandla si fram te ei ordning med vérgudan - kven det nå må vårrå.

AKKURAT DET med véret e nåe mange snakke om, og sjøl om manns minne itj går stort lenger enn trivukku attover, så e je tilbøyelig te å tru at den her sammårn så langt må vårrå en tå de dåligaste - ti manns minne.

Førr je kan liksom itj kåmmå hau at det ha vørre så mange daga der je kunn ha hadd på mi sammårklean - kasta sjorta og letta varmen kjempe si vei innover marg og ben og legg si inni kroppen og varme som et ullpledd frå tweeden. No vet je at det ha vørre meldt bra vér både te i går og te i dag og te i mårå å, men i skrivandes stund, som det hete, så e gammelhimmelen godt gjømt baka skyer tå varierandes farje - frå grått te mørkeblått - og regndrøppåan la si godt te på brillan mine da je gjekk en tur uti gaten tidligar i dag.

Men je har enda håpet om at det kan bli nåen fine daga resten tå juli - hvis itj så ha det hendt at augusten kunn ha vørre fin sjøl om kvelden byne å bli mørkar og néten kaldar - og skull itj det klaffe te, så ha je opplevd - hell iallfall fått det førrtærdd - at september og oktober kan vårrå gørfin med fine farja og klår luft, sjøl om det kan vårrå nåe rim på bakken om mårån.

Det hende at je sjer nåen turista som rusle rundt utaførr stugguglasa mine, og dæm sjer frøssen ut. Godt kledd med ullgensera og allvørsjakka, huve og hanska og go'e solide fjellsko på føten.

Og det e ailler så gali at det itj e godt førr nåe - førr je hørdde at klesbutikkan som har et nåe varmar sortimang enn

sammårkjola og stuttbokser ha hadd en go' sammår. Folk ha vørre innom å handla førr å hållå varmen - og da ha dæm som driv butikkan vørte førrnøgd førr det at dæm ha fått pæng ti kassa, og turistan ha vørte førrnøgd førr det at dæm kan gå gata opp og ned, stå på Slægghauan og sjå både Småsetran og bergstaden, Hånesåsen og Sundet og resten tå væla uta å hakke tenn og lengte si tebakere att åt bobilen hell hotellrommet.

INNBYGDE VERANDA'A ha vørte det nye på Sta'a - hell itj akkurat på Sta'a, men ti boligfelte rundt om. Førr å hæle å sitte ute, så ha huseiaran bygd inn verandaen med vegga og tak og glas og setta inn varmelampa og sofa. Men da e det fill itj lenger å sitte ute, tenkje je, men å sitte inne der en før kunn sitte ute.

Jo, sei dæm, men en kan sitte på ve-

randaen sjøl om det e kaldt og om det kjem ei regnskur. Jo, tenkje je, men hvis den sammå verandaen har både vegga og tak og varmelampa, så sitt en fill strengt tatt itj ute lenger likvæl? Og da kunn en kanskje like godt ha søtte inni stuggu og sjitt ut - da ha 'n sløppe varmelampe, vegga og tak på verandaen - kunn berre ha kasta nåen bjørkpinna innpå ovnen - og spart adskillige tusenlappa.

Men førr all del - hvis en tru en sitt ute på en innbygd veranda og føle si bére tå det, så ska itj je legg mi borti ke dokk bruke pængan te!

JESJER at varaordføram frå SV går ut og vil garantere full barnehagedekning på Sta'a. Og je som trudde at full barnehagedekning va nåe som ha vørre mer og minner innført førr et par ti-år sea?

Men je må sei je e enig me'n, førr e det nåe som må vårrå på plass hvis det kjem

fløttan nåen som itj ha passert femti hell seksti, så må det vårrå barnehageplass. Du kan berre tenkje di sjøl - om du hadde sjitt sammårtoget på Sta'a og tøkte at dit vil je fløtt - ska berre snakke med kjerringa og ongan fyst - så e det lurt å ha barnehageplassan klar når kjerringa og ongan sei ja. Det e nemlig tri ting som må vårrå på plass hvis den her demografien som det hete ska kåmmå på rett kjøl att; det e arbe, det e et stelle å bu og det e plass i barnehage åt ongan. Hvis itj det e der, så e det berre pensjonista som kjem fløttan. Og dæm har vi fill mer enn nok tå - iallfall i forhold te det antalet som itj e pensjonista.

I hæljen e det helt sikkert mye å finne på - om itj anna så ska det ette vérmeldinga bli såpass te vér at det kan vårrå levlige utadørs. Da tenne je på grillen je - og håpe at je kan bytte varm gløgg med kald øl - det kan dokk gjerra å! Go' hælji!

- vogn